

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216010229
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4216010229.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci obžalovaného mlad. Z. X. a spol., pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, odsek 3 písmeno b/, Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona a iný prečin, o odvolaní obžalovaného U. X. a o odvolaní obžalovaného F. O. proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 20.12.2019 sp. zn. 2T/39/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 2. apríla 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného U. X. a obžalovaného F. O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci v senáte rozsudkom z 20.12.2019 sp. zn. 2T/39/2016 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného U. X. a obžalovaného F. O. vinnými v bode 1/ zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona a v bode 2/ zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 216 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

1)
dňa XX. marca XXXX asi o XX.XX hodine po tom, čo prišiel poškodený M. T. M., narodený XX.X.XXXX, bytom L. E. utca 1, XXXX Q., F., občan F., na motorovom vozidle značky G. G., evidenčného čísla (A) F pred rodinný dom v obci B. A. súpisné číslo XXX, kde chodieval za svojou vtedajšou priateľkou Q. X., po predchádzajúcej vzájomnej dohode mladistvý Z. X. ho zavolať do domu na kávu, kde boli prítomní U. X. a F. O., ktorého prezývali „K.“, pričom asi po 10 minútach U. X. so zaťatými päťami a F. O. s palicou pripomínajúcou baseballovú palicu v ruke prišli za poškodeným, sotili ho na posteľ a prikázali mu, aby vyložil všetky predmety čo má u seba, čo poškodený najprv neurobil a tak mu pohrozili, že ho zbijú a priložili mu k hlave palicu a päšť, načo poškodený v obave o život vybral z vrečka peňaženku, telefón a kľúče od auta, tieto veci mu obvinení hneď vzali a peňaženku U. X. s F. O. prehľadali a našli v nej hotovosť XXX,- eur, načo sa všetci traja obvinení poškodeného M. T. M. spýtali, kde má ostatné peniaze a v tejto súvislosti F. O. a mladistvý Z. X. prehľadali aj auto na ktorom prišiel poškodený,

2)
následne toho istého dňa XX. marca XXXX v obci B. A. po spáchaní konania opísaného v bode 1), po predchádzajúcej vzájomnej dohode U. X. s F. O. chytili poškodeného M. T. M. za ramená a násilím ho donútili nasadnúť na zadné sedadlo auta, na ktorom prišiel so slovami, že „teraz ťa zoberieme na jedno miesto, kde budeš musieť povedať, kde sú ďalšie peniaze“, U. X. si sadol z ľavej strany poškodeného,

z pravej strany si sadol mladistvý Z. X., pritom vozidlo riadil F. O., ďalej bez súhlasu jeho oprávneného užívateľa M. T. M. odišli autom, na ktorom prišiel do vedľajšej obce B., v ktorej zastavili asi o XX.XX hodine pred domom so súpisným číslom XXX, kde U. X. s F. O. vytiahli poškodeného z auta smerom k pivnici pri tomto dome, pričom od neho požadovali, aby povedal, kde má peniaze, poškodený odmietol ísť do pivnice, lebo sa bál o svoj život, na čo všetci traja ho začali biť, a to konkrétne F. O. ho udieral baseballovou palicou do spodnej časti pravej nohy a do oblasti kolena ľavej nohy, U. X. ho udieral päšťami do oblasti hlavy a ramien a mladistvý Z. X. ho udieral palicou po rôznych častiach tela a spoločne ho kopali do oblasti drieku a do oboch nôh, najmä stehien, aby takto prekonal odpor poškodeného M. T. M., načo ho zavliekli do pivnice domu, kde mu F. O. s U. X. zviazali špagátom obidve ruky a nohy a v pivnici ho zamkli s tým, aby si rozmyslel, kde má peniaze, lebo lepšie pochodí, ak im toto povie, pričom sa mu vyhrážali zabitím, načo z miesta znovu odišli na vozidlo, na ktorom prišiel poškodený na neznáme miesto a uvedené vozidlo neskôr nechali v obci B. pred domom so súpisným číslom XXX spolu s telefónom a peňaženku s dokladmi poškodeného, po ich odchode sa poškodenému podarilo zo spútania špagátom vyslobodiť, vytlačiť dvere z pivnice a z miesta odišiel stopom najskôr do A. potom do A. a odtiaľ vlakom domov do Q., pričom týmto konaním obvinení mladistvý Z. X., U. X. a F. O. spôsobili poškodenému M. T. M. zlomeninu predpriehlavkovej kosti pravej nohy a ľavého zápästia, odreniny kože v oblasti ľavého lakťa s dobou práceneschopnosti, liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života od XX.X.XXXX do X.X.XXXX a odcudzením finančnej hotovosti spôsobili poškodenému škodu vo výške 280,- eur.

Za tieto trestné činy uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovaným, a to :
Obžalovanému U. X. podľa § 186 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 5 Trestného zákona a podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody na trinásť rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na dva roky.

Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona a § 51 odsek 4 písmeno k/ Trestného zákona počas plynutia ochranného dohľadu obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Obžalovanému F. O. podľa § 186 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 5 Trestného zákona a podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody na trinásť rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na dva roky.

Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona a § 51 odsek 4 písmeno k/ Trestného zákona počas plynutia ochranného dohľadu obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne k náhrade škody pre poškodeného M. T. M., narodeného XX.XX.XXXX, bytom Q., L. E. utca X.szám, vo výške 280,-eur.

Napadnutý rozsudok v zákonnej lehote, teda včas napadli obaja obžalovaní odvolaniami smerujúcimi proti výrokom o vine, o treste napadnutého rozsudku ako aj konaniu predchádzajúcemu vydaniu tohto rozsudku, ktoré odôvodnili prostredníctvom svojich obhajkýň písomnými podaniami doručenými súdu prvého stupňa 16.01.2020, 18.03.2020 a písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) 11.02.2020, a obžalovaný F. O. odvolanie odôvodnil aj sám písomnými podaniami doručenými súdu prvého stupňa 16.01.2020 a 12.02.2020.

V súhrne písomné dôvody odvolania oboch obžalovaných podané prostredníctvom ich obhajkýň (vrátane samotných podaní obžalovaného F. O.) obsahovali totožné námietky a argumenty obsiahnuté už v ich predchádzajúcich tak písomných podaniach ako aj verbálnych prejavoch v danej trestnej veci, vrátane ich záverečných rečí na ostatnom hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa, s ktorými obhajobnými tvrdeniami sa súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku dostatočne a veľmi precízne vysporiadal v jeho (č.l. 11 až 14).

Obžalovaný U. X. odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol vo veci rozsudkom a podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný F. O. navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného U. X., nakoľko na takýto postup boli splnené zákonné podmienky ustanovenia § 293 odsek 7 Trestného poriadku.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu považujúc napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, navrhol odvolanie obžalovaných ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného U. X. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na písomnom odôvodnení podaného odvolania domáhajúc sa jeho oslobodenia spod obžaloby prokurátora.

Obhajkyňa obžalovaného F. O. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na písomnom odôvodnení podaného odvolania domáhajúc sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa za účelom jeho opätovného prejednania a rozhodnutia.

Obžalovaný F. O. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zopakoval svoje obhajobné námietky, ktoré písomne predložil a pripojil sa ku konečnému návrhu svojej obhajkyne.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o vine napadnutého rozsudku a výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorým zrejme a predovšetkým odvolanie obžalovaných smerovalo, následne, zvlášť s prihliadnutím na ustanovenie § 321 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku aj výrok napadnutého rozsudku o obžalovaným uloženom ochrannom opatrení a napokon v rozsahu zistenia prípadných chýb odôvodňujúcich podanie dovolania tiež postup konania súdu prvého stupňa všetkým týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzajúci.

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov predovšetkým zameraných na objasnenie skutkových okolností zažalovaného skutku dôležitých pre rozhodnutie o vine obžalovaných a pri vykonávaní dôkazov zameraných na objasnenie skutočností potrebných na určenie druhu trestu a jeho výmery a tiež na uloženie ochranného opatrenia na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na tieto zistenia, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaných na obhajobu.

Zistenia súdu prvého stupňa dôležité tak pre jeho rozhodnutie o vine obžalovaných vo vyššie uvedenom skutkovom rozsahu, ako aj pre určenie druhu trestu a jeho výmery a na uloženie ochranného opatrenia, ktoré mohol a mal mať za preukázané, tak mohli tiež vychádzať z výsledkov v podstate úplného a tiež zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho všetkým kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pretože súčasne súd prvého stupňa pri hodnotení týchto dôkazov dôsledne postupoval v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda ich všetky v prejednávanej veci hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a to nielen pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku, ale aj jeho výrok o treste a výrok o ochrannom opatrení.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa dôsledne postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k takým procesným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, najmä pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok ustálený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku stal spôsobom tam popísaným, a že ho spáchal obžalovaný.

Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku dôkladne a podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri vyhodnotení dokazovania. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd prvého stupňa vyrovnal s obhajobou a obrannými tvrdeniami obžalovaného a tiež s akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázkach viny, ako aj vo vzťahu k uloženému trestu a k ochrannému opatreniu.

Treba zdôrazniť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, na ktorých tento založil svoje rozhodnutie.

Toto konštatovanie je v danej veci opodstatnené aj vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaní v písomnom odôvodnení proti výroku o vine napadnutého rozsudku predovšetkým smerujúceho odvolania neuviedli žiadnu relevantnú skutočnosť alebo okolnosť, ktorá by opodstatnene spochybňovala záver o tom, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa stal, že ho spáchali obžalovaní spoločne už s právoplatným odsúdeným ml. Z. X., a že ním naplnili všetky zákonné znaky v bode 1/ zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona a v bode 2/ obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 216 Trestného zákona.

Súd prvého stupňa hodnotiac v prejednávanej veci na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy aj v súlade s logickou metódou myslenia a uvažovania dospel aj podľa názoru odvolacieho súdu k zákonu zodpovedajúcemu a vykonaným dôkazom opodstatnenému (bez dôvodných pochybností, teda nezistiac podmienky a predpoklady použitia pravidla pri dokazovaní „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvinených“) záveru, že obžalovaní spoločne už s právoplatne odsúdeným ml. Z. X. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vylákali poškodeného M. T. M. (občana F. republiky), prostredníctvom ďalšej osoby-X. X. z F. na Slovensko s úmyslom zmocniť sa jeho finančných prostriedkov, pričom po príchode do obce B. A., do domu X., použili voči poškodenému rôzne slovné vyhrážky a násilie, a to i za použitia basketbalovej palice zo strany obžalovaného F. O. a použitia pästí zo strany obžalovaného U. X., čím chceli svoje útoky voči poškodenému urobiť dôraznejším, a preukázateľne všetci traja konali s lúpežným motívom.

Následne poškodeného pod hrozbou násilia a za použitia násilia prinútili nasadnúť do jeho služobného vozidla, s ktorým pricestoval na Slovensko a previezli ho do obce B., motorové vozidlo použili bez súhlasu poškodeného a po príchode do obce sa dožadovali od poškodeného peňazí, zavreli ho do pivničných priestorov rodinného domu, kde mu zviazali ruky a nohy a takto ho tam nechali v tme, aby ho prinútili dať im ďalšie peniaze. Pri tomto konaní obžalovaní poškodenému spôsobili rôzne zranenia skonštatované aj znalcom MUDr. Štefanom Kováčsom. Poškodenému sa napokon samému podarilo vyslobodiť a z miesta činu utiekol.

V posudzovanom prípade teda u oboch obžalovaných išlo jednoznačne o spoločné konanie, so spoločným úmyslom a motívom zmocniť sa peňažných prostriedkov poškodeného proti jeho vôli, pričom mu bránili tiež užívať osobnú slobodu a spoločne ho uniesli na iné miesto s jeho motorovým vozidlom používajúc ho bez súhlasu poškodeného s úmyslom donútiť ho takto k poskytnutiu plnenia majetkovej povahy a to peňažných prostriedkov.

Odvolací súd považuje za potrebné ešte v súvislosti s námietkami obhajoby uviesť, že pokiaľ obžalovaný F. O. namietal zákonnosť a použiteľnosť znaleckého posudku z odboru kriminalistiky vypracovaný znalkyňou Mgr. Zatkálkovicou, ktorá na hlavnom pojednávaní mala uviesť, že nie je zapísaná v zozname znalcov a napriek tomu bola na hlavnom pojednávaní vypočutá ako znalkyňa bez toho, že by zložila sľub, odvolací súd podotýka, že súd prvého stupňa sa pri svojom rozhodnutí neopieral o tento dôkaz čo vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku, preto v konečnom dôsledku toto procesné pochybenie súdu je v takomto kontexte bez významu.

Odvolačný súd k ďalším námietkam obhajoby zo strany obžalovaného U. X. podotýka, že nezodpovedá tvrdenie obhajoby reálnej skutočnosti v tom, že z dôvodu absencie prekladu obžaloby na hlavnom pojednávaní 16.02.2017 obžalovaný nerealizoval vyhlásenie podľa § 257 Trestného poriadku a rovnako na hlavnom pojednávaní 12.10.2017 využil svoje právo a nevypovedal, a to z dôvodu, že: zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 16.02.2017 vyplýva, že sa ho zúčastnila aj tlmočnica z jazyka maďarského Ing. Gyurász, pričom podľa zápisu z tohto pojednávania na strane 3 je potvrdené, že obžaloba prednesená prokurátorom bola tlmočnicou pretlmočená do jazyka maďarského. Obdobne hlavné pojednávanie dňa 12.10.2017 sa uskutočnilo za prítomnosti tlmočnice z jazyka maďarského.

Na základe uvedeného potom odvolací súd si v celom rozsahu osvojil skutkové aj právne závery súdu prvého stupňa, považujúc ich za správne a plne zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pri preskúvaní zákonnosti a primeranosti uloženého trestu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Trestného zákona, pričom obom obžalovaným správne ukladal úhrnné tresty podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona za súčasnej aplikácie ustanovenia § 38 odsek 5 Trestného zákona (opätovný zločin) v trvaní 13 rokov, ktoré tresty je potrebné považovať za primerané prihliadnúc na osoby obžalovaných (na viac u obžalovaného U. X. ide tzv. druhovú recidívu), povahu spáchaných skutkov, spôsob ich spáchania, následok na zdraví poškodeného, ich pohnútku a zavinenie, doterajší nie bezúhonný život. Takto vymerané tresty považuje odvolací súd za dostatočné na nápravu obžalovaných ako i na ochranu spoločnosti.

Zaradenie oboch obžalovaných do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia je zákonný a zodpovedá ustanoveniu § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona.

Súd prvého stupňa tiež dôvodne (zo zákona - obligatórne) obžalovaným uložil aj ochranné opatrenie podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad a to na dva roky, teda v hornej polovici jeho výmery (na jeden rok až tri roky), pretože povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 77 odsek 1 písmeno a/ až písmeno c/ Trestného zákona (oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tieto preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta uvedeného v rozhodnutí súdu) obžalovaný začne plniť až po prepustení z výkonu v prejednávanej veci mu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Odvolačný súd nezistil u obžalovaných zákonné podmienky na aplikovanie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výrokov o vine, o treste a o ochrannom opatrení odvolaním obžalovaných napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v ich prospech, preto ich odvolania podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiac, že nie sú dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.